

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Zakona o avdiovizualnih medijskih storitvah obsega:

- Zakon o avdiovizualnih medijskih storitvah – ZAvMS (Uradni list RS, št. 87/11 z dne 2. 11. 2011),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o avdiovizualnih medijskih storitvah – ZAvMS-A (Uradni list RS, št. 84/15 z dne 6. 11. 2015).

## **ZAKON O AVDIOVIZUALNIH MEDIJSKIH STORITVAH (ZAvMS)**

### **(neuradno prečiščeno besedilo št. 1)**

Prvo poglavje

UVODNE DOLOČBE

#### **1. člen (predmet zakona)**

(1) Ta zakon določa pravice, obveznosti in odgovornosti pravnih ter fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost ponujanja avdiovizualnih medijskih storitev.

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah) (kodificirana različica) (UL L št. 95, z dne 15. 4. 2010) (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2010/13/EU).

#### **2. člen (področje uporabe)**

(1) Določbe tega zakona se uporabljajo za vse avdiovizualne medijske storitve, to je televizijske programe in druge linearne avdiovizualne medijske storitve ter avdiovizualne medijske storitve na zahtevo oziroma nelinearne avdiovizualne medijske storitve.

(2) V primeru, da je programska vsebina istega ponudnika oziroma ponudnice (v nadaljnjem besedilu: ponudnik) avdiovizualne medijske storitve ponujena tako linearno kot nelinearno, mora taka programska vsebina izpolnjevati zahteve, predpisane za programske vsebine, ponujene na linearen način.

(3) Če so hkrati ponujene različne vrste programov ali storitev, to je linearne in nelinearne, ki so med seboj jasno ločene, se uporabljajo določbe tega zakona za vsako posamezno storitev glede na njeno naravo.

### 3. člen (pomen izrazov)

Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. Avdiovizualna medijska storitev pomeni:
  - storitev zagotavljanja avdiovizualnih programskih vsebin, ki se opravlja kot gospodarska dejavnost, vključno z dejavnostjo podjetij za javne storitve, in je pod uredniško odgovornostjo ponudnika avdiovizualne medijske storitve ter se prek elektronskih komunikacijskih omrežij posreduje širši javnosti v obliki linearne ali nelinearne avdiovizualne medijske storitve z namenom obveščanja, zabave ali izobraževanja oziroma
  - avdiovizualno komercialno sporočanje.

V avdiovizualni medijski storitvi je lahko zajeta tudi na besedilu osnovana vsebina, ki spremlja avdiovizualne programske vsebine, npr. podnaslovi ali elektronski programski vodniki.
2. Iz avdiovizualnih medijskih storitev so izvzete storitve, katerih glavni namen ni zagotavljanje avdiovizualnih programskih vsebin, tj., kadar so v storitvi prisotni avdiovizualni elementi le naključno povezani s samo storitvijo, na primer:
  - spletne strani z animiranimi elementi, kratkimi oglaševalskimi vložki ali informacijami, povezanimi z izdelkom ali storitvijo, ki ne sodi na področje avdiovizualnih medijskih storitev;
  - samostojne, na besedilu osnovane storitve;
  - elektronske različice časopisov in revij;
  - igre na srečo z denarnim vložkom, loterije, stave in druge oblike storitev s področja igralništva;
  - spletne igre;
  - spletni iskalniki.
3. Avdiovizualna programska vsebina pomeni niz gibljivih slik z ali brez zvoka, ki predstavlja posamezno zaključeno enoto znotraj sporeda televizijskega programa oziroma kataloga nelinearne avdiovizualne medijske storitve, ki ga oblikuje ponudnik avdiovizualne medijske storitve.

Primeri tovrstnih programskih vsebin vključujejo dnevno informativne oddaje, celovečerne igrane filme, prenose športnih dogodkov, nanizanke, nadaljevanke, dokumentarne filme, oddaje za otroke in druge podobne zvrsti programskih vsebin.
4. Uredniška odgovornost pomeni izvrševanje nadzora nad izborom, organizacijo in časovno umestitvijo programskih vsebin v sporedu televizijskega programa oziroma kataloga avdiovizualne medijske storitve na zahtevo, ob upoštevanju izjem iz zakona, ki ureja elektronsko poslovanje na trgu.
5. Ponudnik avdiovizualne medijske storitve je pravna ali fizična oseba, ki opravlja dejavnost ponujanja avdiovizualnih medijskih storitev ter je nosilec uredniške in pravne odgovornosti. Fizična ali pravna oseba, ki samo prenaša vsebino, za katero nosi uredniško odgovornost tretja oseba, ni ponudnik v smislu tega zakona.
6. Televizijski program oziroma izvajanje televizijske dejavnosti pomeni linearno avdiovizualno medijsko storitev, ki zagotavlja avdiovizualne programske vsebine za sočasno spremljanje na podlagi sporeda, ki ga oblikuje ponudnik. Za televizijski program se štejejo zlasti analogna in digitalna televizija, neposredni prenos, spletno razširjanje televizijskih programov in nepravilni video na zahtevo.
7. Izdajatelj oziroma izdajateljica televizijskega programa (v nadaljnjem besedilu: izdajatelj) je fizična ali pravna oseba, ki je registrirana za izvajanje televizijske dejavnosti, in ki izvaja televizijsko dejavnost na podlagi in v skladu z dovoljenjem za izvajanje televizijske dejavnosti, kot ga določa zakon, ki ureja medije. Izdajatelj pomeni ponudnika avdiovizualne medijske storitve, ki zagotavlja avdiovizualne programske vsebine za sočasno spremljanje na podlagi sporeda.
8. Avdiovizualna medijska storitev na zahtevo pomeni nelinearno avdiovizualno medijsko storitev, ki zagotavlja avdiovizualne programske vsebine na podlagi kataloga, ki ga

oblikuje ponudnik, za njihovo spremljanje na osebno zahtevo uporabnika v trenutku, ki ga ta sam izbere.

9. Avdiovizualno komercialno sporočanje oziroma razširjanje avdiovizualnih komercialnih sporočil pomeni objavljane slikovnih podob z ali brez zvoka, ki so namenjene neposredni ali posredni promociji oziroma pospeševanju pravnega prometa blaga, storitev, nepremičnin, pravic ali obveznosti, pridobivanja poslovnih partnerjev ali ustvarjanja ugleda in dobrega imena pravne ali fizične osebe. Takšne slikovne podobe spremljajo programske vsebine ali so vanje vključene v zameno za plačilo ali drugo podobno nadomestilo ali z namenom samooglaševanja. Oblike avdiovizualnih komercialnih sporočil med drugim vključujejo televizijsko oglaševanje, sponzoriranje, televizijsko prodajo in promocijsko umeščanje izdelkov.
10. Samooglasila so oglaševalske vsebine, ki so namenjene pospeševanju prodaje, nakupa ali najema izdelka ali storitve, ali doseganju kakega drugega oglaševalskega učinka, ki ga želi doseči ponudnik.
11. Televizijsko oglaševanje pomeni vsako obliko sporočila, ki ga fizična ali pravna oseba predvaja v zameno za plačilo ali drugo podobno nadomestilo ali z namenom samooglaševanja in ki zadeva trgovino, poslovno dejavnost, obrt ali stroko ter želi v zameno za plačilo spodbuditi preskrbo z blagom in storitvami, vključno z nepremičninami, pravicami in obveznostmi. Oblike televizijskega oglaševanja so oglasi, informativno oglaševanje, samooglasila, plačana video obvestila in druge oblike televizijskega oglaševanja, ki jih v svojem splošnem aktu opredeli agencija.
12. Za televizijsko oglaševanje po tem zakonu se ne štejejo neodplačne objave v zvezi z izvajanjem javnih služb, kulturnih prireditev, promocijo zdravja, dobrodelnih akcij in akcij, ki so splošnega pomena za varnost prebivalcev Republike Slovenije, ter druge objave v širšem javnem interesu, neodplačne objave v zvezi z opozarjanjem na zdravju škodljivo hrano in pijačo ter neodplačno predstavljanje umetniških del, neodplačno navajanje producentov, organizatorjev ali sponzorjev oziroma donatorjev umetniških del ter kulturno-umetniških prireditev in dobrodelnih akcij, v okviru medijske predstavitve teh del, prireditev oziroma akcij.
13. Prikrito avdiovizualno komercialno sporočilo pomeni besedno ali slikovno predstavljanje blaga, storitev, imena, blagovne znamke ali dejavnosti proizvajalca blaga ali ponudnika storitev v programskih vsebinah, kadar takšno predstavljanje služi izdajatelju za oglaševanje in bi utegnilo zavajati javnost glede svoje narave. Da je bilo prikrito oglaševalsko sporočilo objavljeno z namenom, se šteje zlasti takrat, kadar je bilo objavljeno za plačilo ali podobno nadomestilo.
14. Sponzoriranje pomeni katerokoli obliko prispevanja in vsak prispevek s strani fizičnih ali pravnih oseb, ki ne izvajajo dejavnosti ponujanja avdiovizualnih medijskih storitev ali produkcije avdiovizualnih del, k financiranju avdiovizualnih medijskih storitev, z namenom promocije ali uveljavitve svojega imena ali firme, blagovne znamke, podobe, dejavnosti ali izdelka.
15. Televizijska prodaja pomeni neposredne ponudbe, ki se v zameno za plačilo predvajajo javnosti zaradi preskrbe z blagom ali storitvami, vključno z nepremičninami, pravicami in obveznostmi.
16. Televizijsko prodajno okno pomeni širši programski sklop televizijske prodaje, ki brez prekinitve traja najmanj 15 minut, in ga predvaja izdajatelj na televizijskem programu, ki ni izključno namenjen televizijski prodaji.
17. Promocijsko umeščanje izdelkov pomeni kakršno koli obliko avdiovizualnega komercialnega sporočanja, ki vključuje izdelek, storitev ali njuno blagovno znamko ali sklicevanje nanje, tako da se jih pokaže v programski vsebini, v zameno za plačilo ali podobno nadomestilo.
18. Oddajni čas po tem zakonu pomeni vse programske vsebine, ki jih posamezen televizijski program razširja v določeni časovni enoti.
19. Letni oddajni čas po tem zakonu zajema vse programske vsebine, ki jih posamezen televizijski program razširja v obdobju od 1. januarja do 31. decembra posameznega leta, razen programskih vsebin, ki so iz letnega oddajnega časa izvzete s tem zakonom.

20. Evropska avdiovizualna dela po tem zakonu so:
- dela, ki izvirajo iz držav članic Evropske unije;
  - dela, ki izvirajo iz tretjih evropskih držav, podpisnic Evropske konvencije o čezmejni televiziji Sveta Evrope, v katerih avdiovizualna dela držav članic Evropske unije niso predmet diskriminatornih ukrepov, in ki izpolnjujejo določbe iz 21. točke tega odstavka;
  - dela, ki nastanejo v koprodukciji v okviru sporazumov, ki jih je Evropska unija na avdiovizualnem področju sklenila s tretjimi državami, v katerih avdiovizualna dela držav članic Evropske unije niso predmet diskriminatornih ukrepov, in ki izpolnjujejo pogoje iz vsakega od teh sporazumov.
21. Evropska dela iz prve in druge alinee prejšnje točke so tista, ki so jih ustvarili pretežno avtorji in delavci s prebivališčem v državah iz teh alinej, pod enim od naslednjih pogojev:
- če so bili producenti teh del ustanovljeni oziroma registrirani v omenjenih državah;
  - če je posamezno delo nastalo pod vodstvom in dejanskim nadzorom enega ali več producentov iz teh držav;
  - če je bil prispevek koproducentov iz teh držav prevladujoč in koprodukcijskega razmerja ni obvladoval eden ali več producentov, ustanovljenih oziroma registriranih zunaj teh držav.
22. Neodvisni producent oziroma neodvisna producentka (v nadaljnjem besedilu: neodvisni producent) avdiovizualnih del po tem zakonu je pravna ali fizična oseba, ki izpolnjuje naslednje štiri pogoje:
- je registrirana za izvajanje dejavnosti produkcije avdiovizualnih del in ima sedež v Republiki Sloveniji ali v eni izmed držav članic Evropske unije;
  - ni vključena v organizacijsko strukturo oziroma pravno osebnost izdajatelja televizijskega programa;
  - ima izdajatelj televizijskega programa največ 25 odstotni delež kapitala ali upravljavskih oziroma glasovalnih pravic v njenem premoženju;
  - skupni obseg avdiovizualnih del (v minutah), ki jih je v preteklem koledarskem letu izdelala po naročilu posameznega izdajatelja televizijskega programa, ne presega 50 odstotkov skupnega obsega njenih avdiovizualnih del (v minutah), izdelanih v preteklem koledarskem letu.
23. Neodvisni producent je tudi pravna ali fizična oseba, ki je registrirana za izvajanje dejavnosti produkcije avdiovizualnih del in ima sedež v eni izmed tretjih držav, če evropska dela tvorijo večinski delež njegove avdiovizualne produkcije v zadnjih treh letih in ob tem izpolnjuje pogoja iz druge in tretje alinee prejšnje točke.
24. Operater oziroma operaterka elektronskih komunikacij (v nadaljnjem besedilu: operater elektronskih komunikacij) po tem zakonu je fizična ali pravna oseba, ki prenaša, oddaja in posreduje avdiovizualne medijske storitve po prizemeljskih omrežjih, prek satelitov, prek kabelsko distribucijskih ali kabelsko komunikacijskih sistemov, ali na kakšen drug način, in tako tehnično omogoča ponudnikom razširjanje programskih vsebin do zainteresirane javnosti, pod pogoji, ki jih določa zakon.
25. Lokalni, regionalni, študentski in nepridobitni televizijski programi posebnega pomena imajo pomen, kot je določen v zakonu, ki ureja medije.
26. Programske vsebine lastne produkcije in slovenska avdiovizualna dela imajo pomen, kot je določen v zakonu, ki ureja medije.

#### **4. člen** **(pristojnost Republike Slovenije)**

(1) Šteje se, da je ponudnik po tem zakonu pod pristojnostjo Republike Slovenije, če imata v Republiki Sloveniji sedež oziroma stalno prebivališče tako ponudnik kot tudi uredništvo.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se šteje, da je ponudnik pod pristojnostjo Republike Slovenije, kadar ima v Republiki Sloveniji sedež ali samo ponudnik ali

samo uredništvo, drugi od obeh pa je v drugi državi članici Evropske unije, pod pogojem, da pretežni delež delovne sile, vključene v opravljanje dejavnosti razširjanja programskih vsebin, dela v Republiki Sloveniji.

(3) Če v primeru iz prejšnjega odstavka pretežni delež delovne sile, vključene v opravljanje dejavnosti razširjanja programskih vsebin, dela tako v Republiki Sloveniji kot v drugi državi članici Evropske unije, se šteje, da je ponudnik pod pristojnostjo Republike Slovenije, če ima sedež v Republiki Sloveniji.

(4) Če v primeru iz drugega odstavka tega člena pretežni delež delovne sile, vključene v opravljanje dejavnosti razširjanja programskih vsebin, ne dela niti v Republiki Sloveniji niti v drugi državi članici Evropske unije, se šteje, da je ponudnik pod pristojnostjo Republike Slovenije, če je v Republiki Sloveniji začel dejavnost razširjanja programskih vsebin po tem zakonu in če vzdržuje stabilno in učinkovito vez z gospodarstvom Republike Slovenije.

(5) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se šteje, da je ponudnik pod pristojnostjo Republike Slovenije, kadar ima v Republiki Sloveniji sedež ali samo ponudnik ali samo uredništvo, drugi od obeh pa je v tretji državi, pod pogojem, da večji delež delovne sile, vključene v opravljanje dejavnosti razširjanja programskih vsebin, dela v Republiki Sloveniji.

(6) Če se za ponudnika ne morejo uporabiti določbe prejšnjih odstavkov in če ponudnik ne sodi pod pristojnost druge države članice Evropske unije, se šteje, da je pod pristojnostjo Republike Slovenije ponudnik, ki:

- uporablja satelitsko zemeljsko postajo, ki je na ozemlju Republike Slovenije;
- ne uporablja satelitske zemeljske postaje iz prejšnje alineje, vendar uporablja satelitske zmogljivosti, ki pripadajo Republiki Sloveniji.

(7) Če ponudnik ne spada pod pristojnost Republike Slovenije po prejšnjih odstavkih tega člena, se šteje, da spada pod pristojnost tiste države članice Evropske unije, v kateri ima sedež v smislu členov 49 do 55 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL EU št. 2010/C 83/01 z dne 30. 3. 2010).

(8) Pod pristojnost Republike Slovenije ne spada ponudnik, če je avdiovizualna medijska storitev namenjena izključno sprejemu v tretjih državah, in ki jih javnost v eni ali več državah članicah Evropske unije neposredno ali posredno ne sprejema s standardno uporabniško opremo.

## **5. člen** **(uporaba strožjih pravil)**

(1) Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: agencija) lahko naloži izdajatelju televizijskega programa, ki sodi pod pristojnost Republike Slovenije, vendar je njegov program v celoti ali večinoma usmerjen proti ozemlju druge države članice Evropske unije, naj spoštuje v tej državi veljavna natančnejša ali strožja pravila splošnega javnega interesa in to na področjih, ki jih zajema Direktiva 2010/13/EU, če je tako utemeljeno zahtevala ta druga država članica Evropske unije.

(2) Agencija v dveh mesecih od prejema utemeljene zahteve druge države članice Evropske unije iz prejšnjega odstavka obvesti to državo o rezultatih, ki jih je dosegla v zvezi z njeno zahtevo.

(3) Agencija lahko zaprosi odbor za stike, ustanovljen v skladu z 29. členom Direktive 2010/13/EU, naj preuči primer.

## **6. člen** **(sodelovanje med regulatornimi organi držav članic Evropske unije)**

Agencija drugi državi članici Evropske unije ali Evropski komisiji na njuno zahtevo predloži informacije oziroma podatke, potrebne za izvedbo postopkov po 4., 5. ali 12. členu tega zakona.

## **7. člen** **(objava obveznih podatkov)**

(1) Z namenom natančne seznanitve gledalcev oziroma uporabnikov avdiovizualnih medijskih storitev, kdo je odgovoren za vsebino avdiovizualnih medijskih storitev, mora ponudnik omogočiti enostaven, neposreden in stalen dostop do naslednjih podatkov (v nadaljnjem besedilu: impresum):

- firma in sedež ponudnika,
- elektronski naslov ali naslov spletne strani ponudnika, ki uporabniku omogoča hitro navezovanje stika s ponudnikom,
- osebno ime odgovornega urednika oziroma odgovornih urednikov in osebna imena urednikov posameznih programskih sklopov, kadar je to v skladu z notranjo organizacijo uredništva,
- naziv, sedež, elektronski naslov in naslov spletne strani organa, pristojnega za nadzor nad določbami tega zakona.

(2) V primerih, ko vsebuje avdiovizualna medijska storitev kazalo ali razvid po katalogu programske vsebine, morata ta vsebovati tudi navedbo, kje se nahaja impresum.

(3) Identifikacija avdiovizualne medijske storitve, kakor je določena v dovoljenju za izvajanje televizijske dejavnosti oziroma v evidenci ponudnikov avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo, mora izhajati iz imena avdiovizualne medijske storitve in omogočati prepoznavanje in nedvoumno razlikovanje med posameznimi avdiovizualnimi storitvami.

(4) Izdajatelj televizijskega programa mora zagotoviti stalno objavo identifikacije na vidnem mestu v svojem programu. Določba tega odstavka smiselno velja za avdiovizualno medijsko storitev na zahtevo.

(5) Izdajatelj televizijskega programa mora na ustreznih mestih vsake posamezne programske vsebine zagotoviti objavo naslednjih podatkov:

- osebno ime avtorja objavljenega prispevka, razen če posamezen avtor določi drugače;
- osebno ime producenta programske vsebine in njegovo razmerje do naročnika;
- država izvora avdiovizualnega dela oziroma podatek o tem, da je delo nastalo v neodvisni produkciji;
- datum produkcije (mesec in leto);
- osebno ime oziroma firma imetnika materialne avtorske pravice glede objavljene programske vsebine v primeru avdiovizualne medijske storitve;
- osebno ime oziroma firma fizične ali pravne osebe, ki hrani uporabljeni predmet kulturne dediščine ali arhivalijo oziroma ustrezno reprodukcijo;
- ime medija ali avdiovizualne medijske storitve, po katerem je prevzeta programska vsebina ali njen izsek, razen če je z medsebojno pogodbo določeno drugače.

(6) V primerih, ko izdajatelj televizijskega programa na svoji spletni strani ali na teletekstu oziroma na drugih mestih v svojem programu objavi spored programa, mora ta vsebovati tudi podatek o izvoru avdiovizualnega dela, oziroma navedbo, da gre za slovensko avdiovizualno delo, evropsko avdiovizualno delo oziroma evropsko avdiovizualno delo, nastalo v neodvisni produkciji.

#### **8. člen** **(varstvo avtorske in sorodnih pravic)**

(1) Varstvo avtorske in sorodnih pravic na delih, ki se razširjajo prek avdiovizualnih medijskih storitev, ureja zakon, ki ureja varstvo avtorske in sorodnih pravic, če ni v tem zakonu določeno drugače.

(2) Ponudniki ne smejo predvajati kinematografskih del zunaj terminov, dogovorjenih z imetniki avtorskih pravic.

### Drugo poglavje

## SPLOŠNA NAČELA

#### **9. člen** **(prepoved spodbujanja k neenakopravnosti in nestrpnosti)**

(1) Prepovedano je prek avdiovizualnih medijskih storitev spodbujati k narodni, rasni, verski, spolni ali drugi neenakopravnosti, k nasilju in vojni, ter izzivati narodno, rasno, versko, spolno ali drugo sovraštvo in nestrpnost.

(2) Prepovedano je prek avdiovizualnih medijskih storitev prizadeti spoštovanje človekovega dostojanstva.

#### **10. člen** **(varstvo otrok in mladoletnikov)**

(1) Otrokom in mladoletnikom je po tem zakonu zagotovljeno posebno varstvo. Koristi otrok in mladoletnikov imajo prednost pred vsemi drugimi pravicami ter presojami.

(2) Prepovedano je prek avdiovizualnih medijskih storitev prizadeti telesni, duševni ali moralni razvoj otrok in mladoletnikov.

(3) Noben otrok ali mladoletnik ne sme biti prek avdiovizualnih medijskih storitev izpostavljen samovoljnemu ali nezakonitemu vmešavanju v njegovo zasebno življenje, družino ali dom, niti nezakonitim napadom zoper njegovo čast in ugled.

#### **11. člen** **(varstvo ranljivih družbenih skupin)**

(1) Republika Slovenija v skladu z zakonom, ki ureja medije, spodbuja ponudnike, da osebam z okvaro vida ali sluha postopoma zagotovijo dostop do njihovih storitev.

(2) Republika Slovenija v skladu z zakonom, ki ureja medije, spodbuja medijsko pismenost, ki se nanaša na spretnosti, znanje in razumevanje, ki uporabnikom omogočajo učinkovito in varno rabo medijev ter avdiovizualnih medijskih storitev.

## **12. člen** **(svoboda sprejemanja avdiovizualnih medijskih storitev iz drugih držav članic Evropske unije)**

Republika Slovenija zagotavlja svobodo sprejemanja avdiovizualnih medijskih storitev iz drugih držav članic Evropske unije in ne omejuje njihovega prenašanja na svojem ozemlju, razen v primerih, določenih v 3. in 4. členu Direktive 2010/13/EU.

## **13. člen** **(pravica do popravka in odgovora)**

V avdiovizualnih medijskih storitvah je zagotovljena pravica do popravka in odgovora v skladu z zakonom, ki ureja medije.

Tretje poglavje

## **ZAŠČITA OTROK IN MLADOLETNIKOV**

### **14. člen** **(zaščita otrok in mladoletnikov v televizijskih programih)**

(1) V televizijskih programih se ne sme predvajati programskih vsebin, ki bi lahko resno škodovale telesnemu, duševnemu ali moralnemu razvoju otrok in mladoletnikov, zlasti takšnih vsebin, ki vsebujejo pornografijo ali neupravičeno prikazujejo nasilje.

(2) Programske vsebine, ki utegnejo škodovati telesnemu, duševnemu ali moralnemu razvoju otrok in mladoletnikov je televizijskih programih dopustno predvajati le pod pogojem, da so omejene s primerno izbranim časom predvajanja oziroma s tehnično zaščito, tako da otroci in mladoletniki v normalnih razmerah do takšnih vsebin nimajo dostopa.

- (3) Primernost izbranega časa iz prejšnjega odstavka se presoja glede na:
- naravo programske vsebine in njen možen vpliv na telesni, duševni in moralni razvoj otrok in mladoletnikov;
  - vrsto televizijskega programa, v katerem je programska vsebina predvajana, ter pričakovanja gledalcev glede na njegov običajni spored;
  - začetni in končni čas predvajanja programske vsebine.

(4) Programske vsebine iz drugega odstavka tega člena, ki niso primerne za otroke in mladoletnike do 12. leta, se smejo začeti predvajati po 20. uri, vsebine, ki niso primerne za otroke in mladoletnike do 15. leta, pa po 22. uri. Programske vsebine, ki niso primerne za otroke in mladoletnike do 18. leta, se lahko predvajajo po 24. uri. Programske vsebine iz tega odstavka se lahko predvajajo najkasneje do 5. ure.

(5) Tehnična zaščita iz drugega odstavka tega člena pomeni omejitev dostopa do programske vsebine s PIN kodnim sistemom ali drugo enakovredno zaščito, ki je ni mogoče



odstraniti s strani uporabnika in omogoča dostop le tistim, ki imajo dovoljenje za ogled (kodo).

(6) Operater elektronskih komunikacij, ki zagotavlja tehnično zaščito iz prejšnjega odstavka, mora uporabnike seznaniti z namenom tehnične zaščite in zagotoviti natančna navodila za njeno uporabo.

(7) Pred začetkom predvajanja programskih vsebin iz drugega odstavka tega člena mora biti objavljeno ustrezno akustično in vizualno opozorilo, med njihovim predvajanjem pa morajo biti ves čas označene z ustreznim vizualnim simbolom.

(8) Akustično in vizualno opozorilo ter vizualni simbol iz prejšnjega odstavka označujejo neprimernost programskih vsebin za določene starostne skupine otrok in mladoletnikov, in sicer do 12 let, do 15 let in do 18 let, ter priporočilo ogleda z vodstvom staršev.

(9) Agencija s splošnim aktom opredeli programske vsebine iz tega in 15. člena tega zakona, stopnjo njihove zaščite, načine njihovega razvrščanja in označevanja ter smernice za njihovo predvajanje.

(10) Minister oziroma ministrica, pristojen oziroma pristojna za medije (v nadaljnjem besedilu: minister, pristojen za medije), s podzakonskim predpisom določi akustično in vizualno opozorilo ter vizualni simbol iz sedmega odstavka tega člena in način njihovega objavljanja.

## **15. člen**

### **(zaščita otrok in mladoletnikov v avdiovizualnih medijskih storitvah na zahtevo)**

(1) Programske vsebine, ki bi lahko resno škodovale telesnemu, duševnemu ali moralnemu razvoju otrok in mladoletnikov, so lahko prek avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo dostopne le tako, da so omejene s tehnično zaščito, ki zagotavlja, da jih otroci in mladoletniki praviloma ne bodo mogli slišati ali videti.

(2) Tehnična zaščita iz prejšnjega odstavka pomeni omejitev dostopa do programske vsebine za izključno polnoletne osebe prek dodeljenega PIN kodnega sistema ali druge enakovredne zaščite. Dostop mora biti privzeto zaklenjen, uporabnik pa mora biti seznanjen z namenom tehnične zaščite in z natančnimi navodili za njeno uporabo ter imeti možnost nastavitve dostopa do programske vsebine.

(3) Programske vsebine v avdiovizualnih medijskih storitvah na zahtevo, ki utegnejo škodovati telesnemu, duševnemu ali moralnemu razvoju otrok in mladoletnikov, morajo biti opremljene z ustreznim akustičnim in vizualnim opozorilom ter ustreznim vizualnim simbolom iz sedmega odstavka prejšnjega člena, da niso primerne za otroke in mladoletnike različnih starostnih skupin, kot določa osmi odstavek prejšnjega člena.

(4) Za zagotovitev tehnične zaščite iz prvega in drugega odstavka tega člena ter objavo ustreznih vizualnih simbolov iz prejšnjega odstavka je odgovoren ponudnik avdiovizualne medijske storitve na zahtevo.

(5) Operater elektronskih komunikacij ali ponudnik avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo morata pri ponujanju avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo, ki so plačljive, zagotoviti takšno razčlenitev računa, da so za posamezno obračunsko obdobje razvidna naročila in plačila posamezne storitve, vključno z zneskom, datumom in časom nakupa, ogleda ali poslušanja.

(6) Razčlenitev računa v skladu s prejšnjim odstavkom se naročnikom pošlje brezplačno in ob izstavitvi vsakega računa, razen če naročnik obvesti operaterja elektronskih komunikacij oziroma ponudnika avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo, da razčlenitve računa ne želi prejemati.

## Četrto poglavje

### SPODBUJANJE DISTRIBUCIJE IN PRODUKCIJE EVROPSKIH AVDIOVIZUALNIH DEL

#### **16. člen (delež evropskih avdiovizualnih del)**

(1) Delež evropskih avdiovizualnih del mora v vsakem televizijskem programu obsegati najmanj 50 odstotkov letnega oddajnega časa.

(2) Delež evropskih avdiovizualnih del mora v vsaki avdiovizualni medijski storitvi na zahtevo obsegati najmanj deset odstotkov evropskih avdiovizualnih del v katalogu programskih vsebin v posameznem koledarskem letu, če ni v tem zakonu določeno drugače.

(3) Ponudnik avdiovizualne medijske storitve na zahtevo, ki ne izpolnjuje deleža iz prejšnjega odstavka, mora za produkcijo ali za pridobitev pravic do evropskih avdiovizualnih del, ki jih ponuja prek svoje avdiovizualne medijske storitve na zahtevo, vsako koledarsko leto nameniti finančni prispevek v višini najmanj enega odstotka vseh prihodkov iz naslova svoje avdiovizualne medijske storitve v tem koledarskem letu.

(4) V letni oddajni čas iz prvega odstavka tega člena se ne všteva čas, namenjen poročilom, športnim dogodkom, igram, oglaševanju, televizijski prodaji in video stranem.

(5) V katalog programskih vsebin v posameznem koledarskem letu iz drugega odstavka tega člena se ne vštevajo poročila, prenosi in posnetki športnih dogodkov, igre, oglaševanje, televizijska prodaja in video strani.

(6) Glede del, ki niso evropska dela iz 20. in 21. točke 3. člena tega zakona, temveč so nastala v okviru bilateralnih koprodukcijskih pogodb, sklenjenih med državami članicami Evropske unije, in tretjimi državami, velja domneva, da so to evropska dela, kadar večinski delež vseh produkcijskih stroškov krijejo koproducenti iz Evropske unije, in kadar produkcija ni nadzorovana s strani enega ali več producentov, ustanovljenih oziroma registriranih zunaj območja držav članic Evropske unije. Takšna dela se vštevajo v delež evropskih avdiovizualnih del.

(7) Določba prvega odstavka tega člena se ne uporablja za izdajatelje lokalnih televizijskih programov s statusom posebnega pomena in za izdajatelje televizijskih programov, katerih programi so namenjeni lokalnemu občinstvu in niso vključeni v programsko mrežo, ki dosega več kot 50 odstotkov prebivalstva Republike Slovenije.

(8) Določbe tega člena se ne uporabljajo za televizijske programe, namenjene izključno oglaševanju in televizijski prodaji, ter za televizijske programe, namenjene izključno samooglaševanju.

#### **17. člen (delež evropskih avdiovizualnih del neodvisnih producentov)**

(1) Delež evropskih avdiovizualnih del neodvisnih producentov mora v vsakem televizijskem programu obsegati najmanj deset odstotkov letnega oddajnega časa.

(2) Vsaj polovica del iz prejšnjega odstavka mora biti izdelana v zadnjih petih letih.

(3) V letni oddajni čas iz tega člena se ne všteva čas, namenjen poročilom, športnim dogodkom, igram, oglaševanju, televizijski prodaji in video stranem.

(4) Omejitve iz tega člena ne veljajo za izdajatelje lokalnih televizijskih programov s statusom posebnega pomena in za izdajatelje televizijskih programov, katerih programi so namenjeni lokalnemu občinstvu in niso vključeni v programsko mrežo, ki dosega več kot 50 odstotkov prebivalstva Republike Slovenije.

(5) Omejitve iz tega člena se ne uporabljajo za posebni televizijski program, namenjen neposrednim prenosom sej Državnega zbora, in za televizijska programa Radiotelevizije Slovenija, ki sta namenjena avtohtoni italijanski in madžarski narodni skupnosti.

(6) Določbe tega člena se ne uporabljajo za televizijske programe, namenjene izključno oglaševanju in televizijski prodaji, ter za televizijske programe, namenjene izključno samooglaševanju.

#### **18. člen** **(letna poročila o doseženih deležih)**

(1) Izdajatelj televizijskega programa mora vsako leto do konca meseca februarja ministrstvu, pristojnemu za medije, in agenciji poslati razčlenjene podatke o doseženem deležu evropskih avdiovizualnih del v letnem oddajnem času za preteklo leto. Znotraj tega deleža morajo biti posebej prikazani podatki o obsegu letnega oddajnega časa, na podlagi katerega se izračuna delež slovenskih avdiovizualnih del, in podatki o obsegu letnega oddajnega časa, na podlagi katerega se izračuna delež evropskih avdiovizualnih del, podatki o deležu slovenskih avdiovizualnih del in avdiovizualnih del neodvisnih producentov ter podatki o deležu novih avdiovizualnih del iz drugega odstavka 17. člena tega zakona.

(2) Ponudnik avdiovizualne medijske storitve na zahtevo mora vsako leto do konca meseca februarja posredovati ministrstvu, pristojnemu za medije, in agenciji poročilo o izvajanju zahtev iz drugega oziroma tretjega odstavka 16. člena tega zakona, ki mora vsebovati razčlenjene podatke o doseženem deležu evropskih avdiovizualnih del v katalogu programskih vsebin v preteklem koledarskem letu, oziroma podatke o deležu finančnega prispevka, ki ga je ponudnik v preteklem koledarskem letu namenil za produkcijo ali za pridobitev pravic do evropskih avdiovizualnih del, ki jih ponuja prek svoje avdiovizualne medijske storitve na zahtevo.

(3) Izdajatelj televizijskega programa, ki ne doseže deleža evropskih avdiovizualnih del iz 16. člena tega zakona in deleža evropskih avdiovizualnih del neodvisnih producentov iz 17. člena tega zakona, oziroma ponudnik avdiovizualne medijske storitve na zahtevo, ki ne izpolni zahtev iz drugega oziroma tretjega odstavka 16. člena tega zakona, mora v roku iz prejšnjih odstavkov ministrstvu, pristojnemu za medije, in agenciji poročati o objektivnih razlogih, zaradi katerih ni mogel izpolniti svojih zakonskih obveznosti. Agencija v tem primeru zaprosi ministrstvo, pristojno za medije, za mnenje o utemeljenosti razlogov za neizpolnjevanje deležev oziroma zahtev.

(4) Določbe tega člena se ne uporabljajo za izdajatelje lokalnih televizijskih programov s statusom posebnega pomena in za izdajatelje televizijskih programov, katerih

programi so namenjeni lokalnemu občinstvu in niso vključeni v programsko mrežo, ki dosega več kot 50 odstotkov prebivalstva Republike Slovenije.

(5) Določbe tega člena se ne uporabljajo za televizijske programe, namenjene izključno oglaševanju in televizijski prodaji, ter za televizijske programe, namenjene izključno samooglaševanju.

## Peto poglavje

### AVDIOVIZUALNA KOMERCIALNA SPOROČILA

#### **19. člen (prepoznavnost avdiovizualnih komercialnih sporočil)**

(1) Avdiovizualna komercialna sporočila se morajo povsem jasno prepoznati kot taka.

(2) Prikrito avdiovizualno komercialno sporočilo je prepovedano.

(3) Avdiovizualna komercialna sporočila ne smejo uporabljati tehničnih postopkov, ki uporabnikom ne omogočajo zavestnega zaznavanja takšnih sporočil.

#### **20. člen (nedopustna avdiovizualna komercialna sporočila)**

Avdiovizualna komercialna sporočila ne smejo:

- škodljivo vplivati na spoštovanje človekovega dostojanstva;
- vsebovati ali spodbujati kakršnekoli diskriminacije na podlagi spola, rase ali etnične pripadnosti, državljanstva, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti;
- spodbujati vedenja ali dejanja, ki škodujejo zdravju ali varnosti ljudi, zaščitni okolja ali kulturne dediščine.

#### **21. člen (zaščita mladoletnikov v zvezi z avdiovizualnimi komercialnimi sporočili)**

Avdiovizualna komercialna sporočila ne smejo povzročati telesne, duševne ali moralne škode mladoletnikom, zato avdiovizualna komercialna sporočila zlasti ne smejo:

- spodbujati mladoletnikov, da zaradi svoje neizkušenosti ali lahkovernosti kupujejo ali najemajo proizvode ali storitve;
- spodbujati mladoletnikov, da prepričujejo svoje starše ali druge, naj kupujejo oglaševano blago ali storitve;
- izkoriščati zaupanja mladoletnikov v starše, učitelje ali druge osebe;
- nepremišljeno prikazovati mladoletnikov v nevarnih situacijah.

#### **22. člen (prepoved avdiovizualnih komercialnih sporočil)**

(1) Avdiovizualna komercialna sporočila za tobak in tobačne izdelke, zdravila ter alkoholne pijače urejajo posebni predpisi, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(2) Avdiovizualna komercialna sporočila za zdravstveno dejavnost, zdravstvene storitve ali za izvajalce zdravstvene dejavnosti so prepovedana.

### **23. člen** **(avdiovizualna komercialna sporočila za živila v programskih vsebinah, namenjena otrokom)**

(1) Ponudniki morajo oblikovati pravila ravnanja v zvezi z neprimernimi avdiovizualnimi komercialnimi sporočili, ki spremljajo programske vsebine, namenjene otrokom ali so njihov del, o živilih, ki vsebujejo hranila in snovi s hranilnim ali fiziološkim učinkom, kot so zlasti maščobe, transmaščobne kisline, sol ali natrij in sladkorji, katerih prekomerno uživanje v celotni prehrani ni priporočljivo (v nadaljnjem besedilu: pravila ravnanja), in jih javno objaviti.

(2) Pravila ravnanja morajo biti oblikovana na način, da je otrokom omogočen razvoj zdravih prehranskih navad v skladu s prehranskimi smernicami, ki jih objavi minister, pristojen za zdravje.

(3) Ponudniki morajo kopijo pravil ravnanja poslati ministrstvu, pristojnemu za medije, in agenciji v 15 dneh od njihovega sprejetja in jih v enakem roku obvestiti o vsaki njihovi spremembi.

### **24. člen** **(zahteve in omejitve pri sponzoriranju)**

(1) V primeru sponzoriranja avdiovizualnih medijskih storitev ali programskih vsebin se na njihovo vsebino in v primeru televizijskih programov na njihov spored ne sme vplivati tako, da bi to posegalo v odgovornost in uredniško neodvisnost ponudnika.

(2) Avdiovizualne medijske storitve ali programske vsebine, ki so sponzorirane, ne smejo neposredno spodbujati nakupa ali najema blaga ali storitev, zlasti ne s posebnim navajanjem tega blaga ali storitev z namenom promocije.

(3) V sponzoriranih programskih vsebinah ni dovoljeno promocijsko umeščanje izdelkov, storitev ali blagovne znamke sponzorja programske vsebine, razen če gre za primere iz četrtega odstavka 26. člena tega zakona, ki ne štejejo za promocijsko umeščanje izdelkov.

(4) Gledalci morajo biti jasno seznanjeni o obstoju sponzorstva (napoved sponzorstva). Sponzorirana programska vsebina mora biti jasno označena kot takšna, z navedbo sponzorjevega imena, logotipa oziroma katerega koli drugega njegovega simbola ali razpoznavnega znaka.

(5) Sponzorjevo ime, logotip oziroma katerikoli drugi njegov simbol ali njegov razpoznavni znak mora biti naveden na začetku, po morebitnih prekinitvah in na koncu sponzorirane programske vsebine.

### **25. člen** **(prepoved sponzoriranja)**

(1) Sponzoriranje poročil in informativnih programskih vsebin je prepovedano.

(2) Kadar avdiovizualne medijske storitve ali programske vsebine sponzorirajo fizične ali pravne osebe, katerih dejavnost je proizvodnja ali promet z zdravili ali izvajanje zdravstvenih storitev, se lahko promovira ime ali podoba teh oseb, prepovedano pa je promoviranje zdravil, ki se predpisujejo in izdajajo samo na recept, oziroma promoviranje zdravstvenih storitev.

(3) Sponzoriranje s strani fizičnih ali pravnih oseb, katerih dejavnost je proizvodnja ali prodaja tobaka in tobačnih izdelkov, urejajo posebni predpisi.

## **26. člen** **(promocijsko umeščanje izdelkov)**

(1) Promocijsko umeščanje izdelkov, razen v primerih, ki jih določa ta zakon, je prepovedano.

(2) Promocijsko umeščanje izdelkov, ki je v skladu s tem zakonom, se ne šteje za prikrito komercialno sporočilo.

(3) Promocijsko umeščanje izdelkov je dovoljeno:

- v kinematografskih delih, filmih, igrano-dokumentarnih filmih, v nanizankah in nadaljevanjih, narejenih za avdiovizualne medijske storitve, ter v športnih in zabavnih programskih vsebinah ali
- v primerih, ko ni plačila, temveč se določeno blago ali storitve, kot so produkcijski rekviziti in nagrade, brezplačno priskrbijo zato, da bodo vključene v programsko vsebino.

(4) Če je vrednost blaga ali storitev iz druge alinee prejšnjega odstavka v razmerju do produkcijskih stroškov programske vsebine zanemarljiva, ne gre za promocijsko umeščanje izdelkov po tem zakonu.

(5) Programske vsebine, ki vsebujejo promocijsko umeščanje izdelkov, morajo izpolnjevati naslednje zahteve:

- s promocijskim umeščanjem izdelkov se na njihovo vsebino in v primeru televizijskih programov na njihov spored nikakor ne sme vplivati tako, da bi to posegalo v odgovornost in uredniško neodvisnost ponudnika;
- s promocijskim umeščanjem izdelkov se ne sme neposredno spodbujati nakupa ali najema izdelkov ali storitev, zlasti ne s posebnim navajanjem teh izdelkov ali storitev z namenom promocije;
- s promocijskim umeščanjem izdelkov se ne sme izdelkom ali storitvam pripisovati neutemeljenega pomena;
- programska vsebina, ki vsebuje promocijsko umeščanje izdelkov, mora biti ustrezno označena na začetku, po morebitnih prekinitvah in na koncu, tako da je gledalec nedvoumno seznanjen z dejstvom, da programska vsebina vsebuje promocijsko umeščanje. Obveznost označevanja ne velja za programsko vsebino, ki je ni niti ustvaril niti naročil izdajatelj sam ali z njim povezana oseba.

(6) Ne glede na določbo prve alinee tretjega odstavka tega člena promocijsko umeščanje izdelkov ni dovoljeno v programskih vsebinah, namenjenih otrokom.

(7) Ne glede na določbo tretjega odstavka tega člena je prepovedano promocijsko umeščanje izdelkov, za katere velja prepoved oglaševanja oziroma avdiovizualnih komercialnih sporočil po tem ali drugih zakonih.

(8) Določbe tega člena ne veljajo za programske vsebine, nastale pred 19. decembrom 2009.

(9) Agencija s splošnim aktom podrobneje določi pojme iz tega člena, način ugotavljanja vrednosti blaga ali storitev iz četrtega odstavka tega člena ter način označevanja programskih vsebin iz tretjega odstavka tega člena.

## Šesto poglavje

### TELEVIZIJSKO OGLAŠEVANJE IN TELEVIZIJSKA PRODAJA

#### 27. člen

##### **(razpoznavnost in razločevanje televizijskega oglaševanja in televizijske prodaje)**

(1) Televizijsko oglaševanje in televizijska prodaja morata biti jasno razpoznavna, tako da ju je mogoče razločiti od uredniško oblikovanih vsebin.

(2) Televizijsko oglaševanje in televizijska prodaja morata biti objavljena v posebnih blokih, tako da sta optično in zvočno jasno ločena od drugih programskih vsebin.

(3) Neodplačno objavljene oglaševalske vsebine morajo biti posebej označene kot takšne.

#### 28. člen

##### **(omejitve televizijskega oglaševanja in televizijske prodaje)**

(1) Televizijsko oglaševanje in televizijska prodaja se prek televizijskega programa ne smeta predvajati:

- med trajanjem posameznih programskih enot oziroma oddaj, razen če so predvajani na takšen način, da ne trpi vsebinska celovitost oddaje, pri čemer se upoštevajo njena narava in dolžina ter v ta namen predvideni premori v njenem poteku;
- na način, s katerim bi bile kršene pravice imetnikov avtorske in sorodnih pravic.

(2) Pri oddajanju programske enote oziroma oddaje, ki je sestavljena iz medsebojno ločenih samostojnih delov (npr. športni dogodki), lahko televizijski program predvaja televizijsko oglaševanje in televizijsko prodajo le med koncem prejšnjega samostojnega dela in začetkom naslednjega oziroma med prekinitvami in odmori.

(3) Televizijsko oglaševanje in televizijska prodaja nista dovoljena med predvajanjem državne proslave in verskega obreda.

(4) Oddajanje avdiovizualnih del, kot so celovečerni filmi ter televizijski filmi in kulturno-umetniška avdiovizualna dela (razen serijskih filmov, nadaljevank, nanizank in razvedrilnih oddaj), se lahko prekine s televizijskim oglaševanjem in televizijsko prodajo enkrat v rednem časovnem intervalu, ki traja najmanj 30 minut.

(5) Televizijske informativne in dokumentarne oddaje, oddaje z versko vsebino in otroške oddaje, ki so krajše od 30 minut, se ne smejo prekinjati s televizijskim oglaševanjem ali televizijsko prodajo. Če so daljše od 30 minut, veljajo za te oddaje določbe o časovnih intervalih prekinitvev iz prejšnjega odstavka.

(6) Določbe četrtega odstavka tega člena se ne uporabljajo za televizijske programe Radiotelevizije Slovenija ter za lokalne, regionalne, študentske in nepridobitne televizijske programe.

(7) Določbe tega člena se ne uporabljajo za televizijske programe, namenjene izključno oglaševanju in televizijski prodaji, ter za televizijske programe, namenjene izključno samooglaševanju.

### **29. člen** **(omejitve oglaševanja za posebne televizijske programe)**

(1) Radiotelevizija Slovenija ne sme prekinjati televizijskih programskih enot, kot so na primer celovečerni ali televizijski filmi (razen serijskih filmov, nanizank in razvedrilnih oddaj), dnevno informativnih oddaj in oddaj, ki imajo kulturni, umetniški, znanstveni ali izobraževalni značaj, s televizijskim oglaševanjem in televizijsko prodajo, in sicer ne glede na dolžino trajanja posamezne programske enote iz tega člena.

(2) Določbe prejšnjega odstavka se uporabljajo tudi za lokalne, regionalne, študentske in nepridobitne televizijske programe s statusom posebnega pomena.

### **30. člen** **(prepoved televizijske prodaje)**

(1) Televizijska prodaja zdravil, ki imajo dovoljenje za promet v skladu s predpisi, ki urejajo zdravila, in televizijska prodaja zdravstvenih storitev sta prepovedani.

(2) Televizijska prodaja tobaka in tobačnih izdelkov ter alkoholnih pijač je prepovedana.

### **31. člen** **(posebne določbe)**

(1) Televizijska prodaja mora spoštovati merila iz 21. člena tega zakona in ob tem ne sme ponujati mladoletnikom možnosti sklepanja pogodb za nakup ali najem blaga ali storitev.

(2) Izdajatelji televizijskih programov ne smejo kot pogodbeni partnerji naročnika oglaševalskih vsebin delovati tudi kot njegovi zastopniki pri naročanju blaga in storitev.

(3) Določbe tega zakona, ki urejajo televizijsko oglaševanje, se smiselno uporabljajo za televizijsko prodajo, razen če je z zakonom določeno drugače.

(4) Določbe tega zakona, ki urejajo televizijsko prodajo, se smiselno uporabljajo za televizijska prodajna okna, razen če je z zakonom določeno drugače.

(5) Televizijski programi, namenjeni izključno oglaševanju in televizijski prodaji, ter televizijski programi, namenjeni izključno samooglaševanju, ne smejo razširjati običajnih programskih vsebin, kot so poročila in druge informativne vsebine, športni dogodki, filmi, nadaljevanke in nanizanke, dokumentarni filmi ali drugih podobnih programskih vsebin.

(6) Določbe tega zakona se smiselno uporabljajo za televizijske programe, namenjene izključno oglaševanju in televizijski prodaji, ter za televizijske programe, namenjene izključno samooglaševanju, če ni v zakonu določeno drugače.

### **32. člen** **(omejitve obsega televizijskega oglaševanja in televizijske prodaje)**



(1) Skupni obseg televizijskega oglaševanja in televizijske prodaje v televizijskem programu ne sme preseči 12 minut v okviru vsake posamezne ure, če ta zakon ne določa drugače.

(2) Skupni obseg televizijskega oglaševanja in televizijske prodaje v posameznem televizijskem programu Radiotelevizije Slovenija ne sme preseči desetih minut v okviru vsake posamezne ure, v času med 18. in 23. uro pa ne sme preseči sedmih minut v okviru vsake posamezne ure.

(3) V času med 18. in 23. uro v posameznem televizijskem programu Radiotelevizije Slovenija ni dovoljeno predvajanje TV prodajnih oken.

(4) Prvi in drugi odstavek tega člena se ne uporabljata za napovedi, ki jih izdajatelj televizijskega programa predvaja v svojih programih v zvezi s svojimi programskimi vsebinami in pomožnimi proizvodi, ki izhajajo neposredno iz njih (tj. proizvodi, ki so posebej namenjeni temu, da poslušalcem oziroma gledalcem omogočijo vse koristi od takšnih programskih vsebin ali interakcijo z njimi), z napovedmi sponzorstva in s promocijskim umeščanjem izdelkov.

(5) Omejitev iz prvega in drugega odstavka tega člena se ne nanaša na televizijska prodajna okna.

(6) Omejitve iz tega člena se ne nanašajo na vsebine, ki se skladno s tem zakonom ne štejejo za televizijsko oglaševanje.

(7) Določbe tega člena se ne uporabljajo za televizijske programe, namenjene izključno oglaševanju in televizijski prodaji, ter za televizijske programe, namenjene izključno samooglaševanju.

## Sedmo poglavje

### IZKLJUČNE PRAVICE IN PRAVICA DO KRATKEGA POROČANJA V TELEVIZIJSKIH PROGRAMIH

#### **33. člen (pravica do kratkega poročanja v televizijskih programih)**

(1) Vsak izdajatelj televizijskega programa s sedežem v državi članici Evropske unije, ima pod pravičnimi, razumnimi, nediskriminatornimi in pravočasno objavljenimi pogoji pravico do kratkega poročanja o vseh pomembnih prireditvah in drugih dogodkih v javnem interesu, ki jih ekskluzivno prenaša izdajatelj televizijskega programa, ki spada pod pristojnost Republike Slovenije.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka mora izdajatelj televizijskega programa s sedežem v državi članici Evropske unije, zaprositi za dostop izdajatelja televizijskega programa pod pristojnostjo iste države članice Evropske unije, ki je pridobil ekskluzivne pravice.

(3) Za kratko poročanje po tem členu se šteje enkratno predvajanje največ 90 sekund dolgega izseka iz signala izdajatelja televizijskega programa, ki ekskluzivno prenaša dogodek. Izsek se lahko uporabi samo v splošnoinformativnih oddajah in najpozneje naslednji dan po končanju dogodka. Izsek se lahko ponudi prek avdiovizualne medijske storitve le v primeru, če isti ponudnik ponudi isto programsko vsebino s časovnim zamikom.

(4) Izdajatelji televizijskih programov lahko pri uveljavljanju pravice do kratkega poročanja svobodno izberejo izseke, pri čemer morajo označiti njihov vir.

(5) Morebitno nadomestilo za dostop do izseka ne sme presegati dejanskih dodatnih stroškov, nastalih neposredno zaradi zagotovitve dostopa.

### **34. člen** **(pravica javnosti do spremljanja pomembnejših dogodkov)**

(1) Izdajatelj televizijskega programa ne sme na podlagi pridobljenih izključnih pravic prenašati posameznega dogodka, ki je pomemben za javnost v Republiki Sloveniji ali v drugi državi članici Evropske unije, ali podpisnici mednarodne pogodbe, ki zavezuje Republiko Slovenijo, na način, zaradi katerega bi bilo pomembnemu delu gledalcev na tem območju onemogočeno spremljanje tega dogodka na neplačljivem televizijskem programu.

(2) Za neplačljivi televizijski program se šteje program, za spremljanje katerega ni potrebno dodatno plačilo, pri čemer plačilo prispevka za programe Radiotelevizije Slovenija in plačilo storitev vzdrževanja izvajalcem storitev distribucije televizijskih vsebin končnim uporabnikom ne štejejo za dodatno plačilo. Za prenos se štejeta neposreden prenos dogodka ali kasnejši prenos, v celoti ali delno, kadar je to potrebno iz objektivnih razlogov ali je v interesu javnosti.

(3) V nasprotju s tem zakonom je, če dogodek iz prvega odstavka tega člena na podlagi pridobljenih izključnih pravic prenaša izdajatelj, katerega televizijski program lahko spremlja manj kot 75 odstotkov prebivalstva Republike Slovenije, ali pa je za sprejemanje njegovega programa potrebno dodatno plačilo (plačljiva TV).

### **34.a člen** **(način in merila za oblikovanje seznama pomembnejših dogodkov za televizijski prenos)**

(1) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) na predlog Sveta za radiodifuzijo sprejme seznam pomembnejših dogodkov za televizijski prenos iz prejšnjega člena (v nadaljnjem besedilu: seznam) in v zvezi s tem izvaja druge ustrezne ukrepe v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

(2) Na seznam se lahko uvrsti dogodek, ki izpolnjuje najmanj dve od naslednjih meril:

- dogodek je predmet najširšega interesa javnosti in pritegne zanimanje tudi pri osebah, ki običajno ne spremljajo tovrstnih dogodkov;
- dogodek ima poseben kulturni pomen in vlogo pri utrjevanju nacionalne kulturne identitete;
- dogodek vključuje sodelovanje nacionalne reprezentance v določeni športni panogi na pomembnem mednarodnem turnirju oziroma tekmovanju;
- dogodek se je običajno predvajal na neplačljivem televizijskem programu in imel veliko gledanost.

(3) Svet za radiodifuzijo pri oblikovanju osnutka seznama povabi k sodelovanju naslednje zainteresirane strani:

- izdajatelje televizijskih programov, ki izpolnjujejo pogoje iz prejšnjega člena za prenos pomembnejših dogodkov,
- predstavnika Republike Slovenije v stalnem odboru Evropske konvencije o čezmejni televiziji,

- Olimpijski komite Slovenije,
- Nacionalni svet za kulturo,
- ministrstvo, pristojno za šport,
- ministrstvo, pristojno za kulturo,
- agencijo,
- Medijsko zbornico.

(4) Svet za radiodifuzijo pripravi osnutek seznama, ki ga pošlje v pregled zainteresiranim stranem iz prejšnjega odstavka. Te se lahko v roku 30 dni po prejemu gradiva pisno opredelijo do osnutka seznama in predlagajo spremembe oziroma dopolnitve.

(5) Svet za radiodifuzijo v roku 30 dneh od poteka roka iz prejšnjega odstavka skliče posvetovanje z zainteresiranimi stranmi iz tretjega odstavka tega člena in na podlagi izida posvetovanja pripravi predlog seznama, ki ga pošlje v sprejem vladi.

(6) Svet za radiodifuzijo na vsake tri leta pregleda seznam in pripravi predlog njegovih sprememb oziroma dopolnitev.

## Osmo poglavje

### IZVAJANJE DEJAVNOSTI PONUJANJA AVDIOVIZUALNIH MEDIJSKIH STORITEV

#### **35. člen (televizijska dejavnost)**

Izdajatelj televizijskega programa izvaja televizijsko dejavnost na podlagi in v skladu z dovoljenjem za izvajanje televizijske dejavnosti, kot ga določa zakon, ki ureja medije.

#### **35.a člen (tematski televizijski program)**

(1) Tematski televizijski program je televizijski program, ki je namenjen specifičnemu segmentu gledalcev in prek katerega se razširjajo izključno tematsko oziroma žanrsko istovrstne programske vsebine.

(2) Agencija določi vrsto tematskega televizijskega programa v dovoljenju za izvajanje televizijske dejavnosti na podlagi vloge izdajatelja in ob smiselni uporabi zakona, ki ureja medije, o dovoljenju za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti.

(3) Za tematske televizijske programe ne veljajo obveznosti o doseganju programskih deležev, kot jih določa zakon, ki ureja medije.

(4) Agencija v soglasju z ministrstvom, pristojnim za kulturo, v splošnem aktu določi vrste tematskih televizijskih programov, njihove značilnosti oziroma programske vsebine, ki jih ti programi lahko razširjajo, in programske zahteve, ki jih mora izdajatelj določiti v vlogi, ter pogoje, pod katerimi jih lahko spreminja.

#### **36. člen (priglasitev avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo)**

(1) Ponudnik avdiovizualne medijske storitve na zahtevo mora svojo storitev, njeno spremembo ali prenehanje priglasiti agenciji.

(2) V obvestilu iz prejšnjega odstavka morajo biti navedeni podatki, ki jih agencija potrebuje za obdelovanje uradne evidence ponudnikov storitev in za njihov nadzor po tem zakonu, in sicer:

- ime storitve in njena identifikacija,
- osebno ime, naslov in davčna številka za fizične osebe,
- firma, sedež, davčna številka, matična številka in zakoniti zastopnik za pravne osebe,
- vrsta storitve in njen kratek opis,
- datum začetka, spremembe ali prenehanja zagotavljanja storitve.

(3) Spremembo podatkov iz prejšnjega odstavka mora ponudnik agenciji sporočiti v 30 dneh od nastanka spremembe.

(4) Agencija v sedmih dneh po prejemu obvestila z vsemi potrebnimi podatki iz drugega odstavka tega člena, vpiše spremembe v uradno evidenco in ponudniku pošlje potrdilo o dejstvih iz uradne evidence.

(5) Agencija v sedmih dneh po prejemu obvestila, ki ne vsebuje vseh potrebnih podatkov iz drugega odstavka tega člena, ponudnika pozove, da je obvestilo treba dopolniti v roku, ki ne sme biti krajši od osem dni.

(6) Agencija s splošnim aktom podrobneje predpiše vsebino in obliko obvestila iz prvega odstavka tega člena ter vsebino podatkov iz drugega odstavka tega člena. Agencija s splošnim aktom določi tudi obliko in vsebino potrdila iz četrtega odstavka tega člena.

### **37. člen (uradne evidence)**

- (1) Agencija upravlja naslednji uradni evidenci:
- evidenco imetnikov dovoljenj za izvajanje televizijske dejavnosti;
  - evidenco ponudnikov avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo.

(2) Uradni evidenci iz prejšnjega odstavka agencija upravlja kot med seboj povezano informatizirano bazo.

(3) V uradni evidenci imetnikov dovoljenj za izvajanje televizijske dejavnosti agencija obdeluje naslednje podatke:

- ime televizijskega programa in njegova identifikacija,
- osebno ime, naslov in davčna številka za fizične osebe,
- firma, sedež, davčna številka, matična številka in zakoniti zastopnik za pravne osebe,
- datum začetka veljavnosti dovoljenja,
- številka odločbe o dovoljenju,
- poravnavanje obveznosti imetnika odločbe o dovoljenju, ki izvirajo iz tega zakona,
- kaznovanje imetnika odločbe o dovoljenju zaradi kršitev določb tega zakona.

(4) V uradni evidenci ponudnikov avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo agencija obdeluje naslednje podatke:

- ime storitve in njena identifikacija,
- osebno ime, naslov in davčna številka za fizične osebe,
- firma, sedež, davčna številka, matična številka in zakoniti zastopnik za pravne osebe,
- obvestilo o začetku zagotavljanja storitve,
- datum začetka, spremembe ali prenehanja zagotavljanja storitve,

- poravnavanje obveznosti ponudnikov, ki izvirajo iz tega zakona,
- kaznovanje zaradi kršitev določb tega zakona.

(5) Agencija obdeluje osebne podatke iz tega člena z namenom izvajanja nadzora nad določbami tega zakona.

(6) Agencija podatke iz tega člena pridobiva tudi iz uradnih evidenc drugih državnih organov in z neposredno računalniško oziroma elektronsko povezavo.

(7) Agencija obdeluje podatke iz tega člena, dokler izdajatelj izvaja televizijsko dejavnost oziroma dokler ponudnik zagotavlja svojo storitev, nato pa jih hrani trajno.

### **38. člen** **(plačilo na podlagi dovoljenja ali vpisa)**

(1) Na podlagi veljavnega dovoljenja za izvajanje televizijske dejavnosti oziroma vpisa v uradno evidenco ponudnikov avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo so izdajatelji televizijskih programov oziroma ponudniki zavezanci za letno plačilo agenciji. Plačila po tem členu krijejo stroške, ki jih ima agencija z izvrševanjem svojih pristojnosti v skladu s tem zakonom.

(2) Način izračuna plačil na podlagi tega člena predpiše minister, pristojen za področje elektronskih komunikacij, pri čemer ne sme omejevati konkurence. Pri tem upošteva višino letnega prihodka, ki ga pridobi izdajatelj z izvajanjem televizijske dejavnosti oziroma ponudnik s ponujanjem avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo, ter vrsto programa oziroma storitve. Glede na višino letnega prihodka in vrsto storitve so izdajatelji oziroma ponudniki razvrščeni v razrede. Plačilo izdajateljev oziroma ponudnikov, ki so razvrščeni v isti razred, je enako visoko.

(3) Izdajatelj televizijskega programa oziroma ponudnik mora vsako leto do 31. marca obvestiti agencijo o višini prihodkov iz prejšnjega odstavka iz preteklega leta. Če izdajatelj televizijskega programa oziroma ponudnik do tega roka tega ne stori, upošteva agencija kot prihodek iz prejšnjega odstavka celotni prihodek izdajatelja oziroma ponudnika iz preteklega leta, pridobljen na podlagi podatkov Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve.

(4) Če agencija utemeljeno sumi o resničnosti podatkov, ki jih je sporočil izdajatelj televizijskega programa oziroma ponudnik, lahko agencija ali pooblaščen revizor (v nadaljnjem besedilu: revizor) po izboru agencije pregleda podatke in oceni prihodek. V primeru, da se sum agencije o resničnosti podatkov izkaže za utemeljenega, nosi stroške pregleda podatkov in ocene prihodka izdajatelj televizijskega programa oziroma ponudnik, v nasprotnem primeru pa stroške krije agencija. Če ocenjeni prihodek bistveno odstopa od sporočenega prihodka iz drugega odstavka, agencija pri izračunu upošteva ocenjeni prihodek.

(5) Višina plačil na podlagi tega člena se določi s tarifo v splošnem aktu agencije. Pri izdaji tarife agencija upošteva potrebno pokrivanje stroškov iz prvega odstavka tega člena glede na načrtovane cilje in naloge, določene v programu dela agencije in saldo finančnih sredstev iz preteklega leta. Tarifa vsebuje posebno obrazložitev, v kateri se navede razloge za sprejem ali spremembo tarife ter cilje, ki bi jih na ta način dosegli. Tarifa se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije skupaj z njeno obrazložitvijo in začne veljati po tej objavi.

(6) Pred izdajo ali spremembo tarife je treba ugotoviti oziroma predvideti stroške iz prvega odstavka tega člena ter določiti rok, ki ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od dveh

mesecev, v katerem se pozove zavezance iz prvega odstavka tega člena, da podajo svoje mnenje, pripombe in predloge glede načrtovane izdaje ali spremembe tarife. Za izdajo ali spremembo tarife je treba pridobiti predhodno soglasje Vlade.

## Deveto poglavje

### NADZOR

#### **39. člen (upravni in inšpekcijski nadzor nad izvajanjem zakona)**

(1) Upravni in inšpekcijski nadzor nad izvajanjem tega zakona izvaja agencija.

(2) Pooblaščen oseba agencije, kot jo določa zakon, ki ureja elektronske komunikacije, ima v primeru kršitev določb tega zakona, če s tem zakonom ni drugače določeno, pravico in dolžnost:

- odrediti ukrepe za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti na način in v roku, ki ga sam določi;
- izvesti postopke v skladu z zakonom o prekrških;
- naznaniti kaznivo dejanje ali kazensko ovadbo za kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti;
- predlagati pristojnemu organu sprejem ukrepov.

(3) Agencija lahko v primeru kršitev določb tega zakona v okviru inšpekcijskega nadzora:

- začasno prekliče dovoljenje izdajatelju televizijskega programa;
- razveljavi dovoljenje izdajatelju televizijskega programa.

(4) V primerih, ko ponudnik, ki ne sodi pod pristojnost Republike Slovenije oziroma pod pristojnost kake druge države članice Evropske unije, ali podpisnice Evropske konvencije o čezmejni televiziji Sveta Evrope, razširja programske vsebine, ki očitno, resno ali huje kršijo varstvo otrok in mladostnikov, kot je zagotovljeno s tem zakonom in v skladu z veljavnim pravnim redom v Republiki Sloveniji, ali kadar tak ponudnik z razširjanjem programskih vsebin spodbuja k narodni, rasni, verski, spolni ali drugi neenakopravnosti, k nasilju in vojni, ter izziva narodno, rasno, versko, spolno ali drugo sovraštvo in nestrpnost ali drugače očitno, resno ali huje krši pravni red Republike Slovenije, lahko pooblaščen oseba agencije operaterju elektronskih komunikacij, ki omogoča njegovo razširjanje, izreče ukrepe iz drugega odstavka tega člena.

(5) V postopku nadzora po tem zakonu se uporabljajo določbe zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor, če s tem zakonom ni drugače določeno.

#### **40. člen (obvezna hramba posnetkov in podatkov)**

(1) Izdajatelji televizijskih programov morajo najmanj šest mesecev hraniti posnetke vsakega posameznega dneva programa z vsemi objavljenimi programskimi, oglaševalskimi in drugimi vsebinami, kakor so bile zaporedno predvajane v 24 urah, v obliki in na način, ki ju podrobneje predpiše agencija.

(2) Ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo morajo najmanj šest mesecev hraniti posnetke programskih vsebin ter spremljajočih oglaševalskih in drugih

vsebin, po tem ko so jih zadnjič ponudili za ogled ali poslušanje, s spremljajočimi podatki ter v obliki in na način, ki ju podrobneje predpiše agencija.

(3) Izdajatelji televizijskih programov morajo poleg posnetkov iz prvega odstavka tega člena najmanj šest mesecev za vsak dan posebej hraniti tudi podatke o vseh predvajanih programskih, oglaševalskih in drugih vsebinah. Podatki morajo vsebovati informacije o datumu predvajanja vsebine, začetnem času, njenem trajanju, naslovu, vrsti in zvrsti vsebine ter informacije o vrsti produkcije in producentu, kot jih podrobneje določi agencija.

(4) Ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo morajo poleg posnetkov iz drugega odstavka tega člena najmanj šest mesecev za vsak dan posebej hraniti tudi podatke o vseh predvajanih programskih, oglaševalskih in drugih vsebinah. Podatki morajo vsebovati informacije o naslovu, o časovnem intervalu, ko je bila vsebina na voljo uporabnikom, trajanju vsebine, vrsti in zvrsti vsebine ter informacije o vrsti produkcije in producentu, kot jih podrobneje določi agencija.

(5) Izdajatelji televizijskih programov in ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo morajo najmanj eno leto hraniti podatke o predvajanih evropskih avdiovizualnih delih in evropskih avdiovizualnih delih neodvisnih producentov v letnem oddajnem času za preteklo koledarsko leto. Podatki morajo vsebovati informacije o datumu in času, ko so bila predvajana ali na voljo za ogled, trajanju, naslovu, vrsti in zvrsti dela ter o vrsti produkcije in producentu, kakor jih podrobneje določi agencija.

(6) V primeru tehnične okvare, zaradi katere izdajatelj oziroma ponudnik ni shranil določenega dela predvajane avdiovizualne vsebine, je izdajatelj oziroma ponudnik o okvari in obsegu neposnete predvajane ali ponujene programske vsebine dolžan v treh dneh od nastanka okvare pisno obvestiti agencijo.

#### **41. člen** **(pošiljanje podatkov in dostop do vsebin ali storitev)**

(1) Ponudniki in operaterji elektronskih komunikacij so dolžni poslati agenciji resnične in popolne podatke, s katerimi razpolagajo, kadar so ti podatki potrebni za izvajanje pristojnosti agencije in izpolnjevanje programskih zahtev in omejitev, ki jih določa ta zakon, ter za jasno opredeljene statistične namene in analize v zvezi z izvajanjem pristojnosti agencije na področju avdiovizualnih medijskih storitev.

(2) Ponudniki in operaterji elektronskih komunikacij so agenciji dolžni omogočiti neomejen dostop do programskih vsebin in storitev, ki jih nudijo uporabnikom, kadar so potrebne za izvajanje pristojnosti agencije in izpolnjevanje programskih zahtev in omejitev, ki jih določa ta zakon.

(3) Podatki ter programske vsebine in storitve se pošljejo ali dajo na voljo na podlagi pisne zahteve agencije, brezplačno, v obsegu in roku ter v obliki in na način, določenih v zahtevi.

(4) Podatki, ki se zahtevajo, morajo biti sorazmerni z namenom, za katerega bodo uporabljeni. Agencija mora v zahtevi navesti namen uporabe zahtevanih podatkov.

(5) Določbe tega člena se uporabljajo tudi za pošiljanje posnetkov programskih vsebin oziroma podatkov, za katere velja obveznost hrambe iz prejšnjega člena.

#### **42. člen**

## **(metodologija nadzorstva avdiovizualnih medijskih storitev)**

(1) Agencija s splošnim aktom podrobneje določi:

- način ugotavljanja izpolnjevanja zahtev in omejitev za avdiovizualne medijske storitve iz tega zakona;
- klasifikacijo programskih vsebin, avdiovizualnih komercialnih sporočil ter drugih vsebin, ki izhajajo iz tega zakona.

(2) Agencija lahko s splošnim aktom podrobneje uredi tudi druga vprašanja, ki se pojavijo pri izvrševanju posameznih določb tega zakona iz njene pristojnosti.

### Deseto poglavje

#### KAZENSKÉ DOLOČBE

##### **43. člen**

(1) Z globo od 6.000 do 60.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

1. prek avdiovizualne medijske storitve prizadene telesni, duševni ali moralni razvoj otrok in mladoletnikov (drugi odstavek 10. člena);
2. prek avdiovizualne medijske storitve otroka ali mladoletnika izpostavlja samovoljnemu ali nezakonitemu vmešavanju v njegovo zasebno življenje, družino ali dom, ali nezakonitim napadom zoper njegovo čast in ugled (tretji odstavek 10. člena);
3. prek televizijskega programa predvaja programske vsebine, ki bi lahko resno škodovale telesnemu, duševnemu ali moralnemu razvoju otrok in mladoletnikov, zlasti takšne vsebine, ki vsebujejo pornografijo ali neupravičeno prikazujejo nasilje (prvi odstavek 14. člena);
4. prek televizijskega programa predvaja vsebine, ki bi utegnile škodovati telesnemu, duševnemu ali moralnemu razvoju otrok in mladoletnikov tako, da predvajanje teh vsebin s primerno izbranim časom predvajanja oziroma s tehničnimi sredstvi ni omejeno tako, da otroci in mladoletniki v normalnih razmerah do takšnih vsebin nimajo dostopa (drugi odstavek 14. člena);
5. prek televizijskega programa predvaja programske vsebine iz drugega odstavka 14. člena tega zakona v nasprotju s časovnimi omejitvami iz četrtega odstavka 14. člena tega zakona;
6. pred začetkom predvajanja programskih vsebin iz drugega odstavka 14. člena tega zakona, katerih predvajanje prek televizijskega programa ni omejeno s tehnično zaščito, ne objavi ustreznega akustičnega in vizualnega opozorila oziroma če med njihovim predvajanjem niso ves čas označene z ustreznim vizualnim simbolom (sedmi odstavek 14. člena);
7. v nasprotju s prvim in drugim odstavkom 15. člena tega zakona prek svoje avdiovizualne medijske storitve na zahtevo ponuja programske vsebine, ki bi lahko resno škodovale telesnemu, duševnemu ali moralnemu razvoju otrok in mladoletnikov;
8. programskih vsebin v svoji avdiovizualni medijski storitvi na zahtevo, ki utegnejo škodovati telesnemu, duševnemu ali moralnemu razvoju otrok in mladoletnikov, ne označi v skladu s tretjim odstavkom 15. člena tega zakona;
9. delež evropskih avdiovizualnih del ne obsega najmanj 50 odstotkov letnega oddajnega časa njegovega televizijskega programa (prvi odstavek 16. člena);
10. delež evropskih avdiovizualnih del ne obsega najmanj deset odstotkov programskih vsebin v katalogu njegove avdiovizualne medijske storitve na zahtevo (drugi odstavek 16. člena);



11. v primeru, da ne izpolnjuje deleža iz drugega odstavka 16. člena tega zakona, za produkcijo ali pridobitev pravic do evropskih avdiovizualnih del, ki jih ponuja prek svoje avdiovizualne medijske storitve na zahtevo, v posameznem koledarskem letu ne nameni finančnega prispevka v višini najmanj enega odstotka vseh prihodkov iz naslova svoje avdiovizualne medijske storitve v tem istem koledarskem letu (tretji odstavek 16. člena);
12. ne dosega najmanj desetodstotnega deleža evropskih avdiovizualnih del neodvisnih producentov v letnem oddajnem času njegovega televizijskega programa (prvi odstavek 17. člena);
13. vsaj polovica evropskih avdiovizualnih del neodvisnih producentov iz prvega odstavka 17. člena tega zakona v njegovem televizijskem programu ni izdelana v zadnjih petih letih (drugi odstavek 17. člena);
14. z razširjanjem avdiovizualnih komercialnih sporočil škodljivo vpliva na spoštovanje človekovega dostojanstva ali pa ta vsebujejo ali spodbujajo kakršno koli diskriminacijo na podlagi spola, rase ali etnične pripadnosti, državljanstva, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti ali spodbujajo vedenje ali dejanja, ki škodujejo zdravju ali varnosti ljudi, zaščiti okolja ali kulturne dediščine (20. člen);
15. z razširjanjem avdiovizualnih komercialnih sporočil povzroči telesno, moralno ali duševno škodo mladoletnikom, zlasti tako, da s tem spodbuja mladoletnike, da bi zaradi svoje neizkušenosti ali lahkovernosti kupovali ali najemali proizvode ali storitve; ali da s tem spodbuja mladoletnike, da bi prepričevali svoje starše ali druge, naj kupujejo oglaševano blago ali storitve; ali da s tem izkorišča zaupanje mladoletnikov v starše, učitelje ali druge osebe; ali da s tem nepremišljeno prikazuje mladoletnike v nevarnih situacijah (21. člen);
16. skupni obseg televizijskega oglaševanja in televizijske prodaje v televizijskem programu pravne osebe presega največji skupni obseg, ki je določen v prvem in drugem odstavku 32. člena.

(2) Z globo od 3.000 do 30.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo 600 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba v državnem organu ali v samoupravnih lokalnih skupnostih.

(4) Z globo 300 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

#### **43.a člen**

- (1) Z globo od 3.000 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:
1. razširja avdiovizualna komercialna sporočila, ki niso povsem jasno prepoznavna kot taka (prvi odstavek 19. člena);
  2. objavlja prikrita avdiovizualna komercialna sporočila (drugi odstavek 19. člena);
  3. pri objavljanju avdiovizualnih komercialnih sporočil uporablja tehnične postopke, ki uporabnikom ne omogočajo zavestnega zaznavanja takšnih sporočil (tretji odstavek 19. člena);
  4. razširja avdiovizualna komercialna sporočila za zdravstvene dejavnosti, zdravstvene storitve ali za izvajalce zdravstvene dejavnosti (drugi odstavek 22. člena);
  5. v primeru sponzoriranja avdiovizualnih medijskih storitev ali programskih vsebin na njihovo vsebino in v primeru televizijskih programov na njihov spored vpliva tako, da bi to posegalo v odgovornost in uredniško neodvisnost ponudnika (prvi odstavek 24. člena);

6. prek avdiovizualnih medijskih storitev, ki so sponzorirane, neposredno spodbuja nakup ali najem blaga ali storitev, zlasti s posebnim navajanjem tega blaga ali storitev z namenom promocije (drugi odstavek 24. člena);
7. v sponzoriranih programskih vsebinah v nasprotju s tem zakonom promocijsko umešča izdelke, storitve ali blagovne znamke sponzorja programske vsebine (tretji odstavek 24. člena);
8. gledalca ne seznanja jasno o obstoju sponzorstva ali sponzorirane programske vsebine ne označi kot takšne – z navedbo sponzorjevega imena, logotipa ali katerega koli drugega njegovega simbola ali razpoznavnega znaka (četrti odstavek 24. člena);
9. v sponzorirani vsebini ne navede sponzorjevega imena, logotipa ali katerega koli drugega njegovega simbola ali razpoznavnega znaka, in sicer na začetku, po morebitnih prekinitvah in na koncu sponzorirane programske vsebine (peti odstavek 24. člena);
10. razširja oziroma ponuja sponzorirana poročila ali informativne programske vsebine (prvi odstavek 25. člena);
11. v primeru sponzoriranja avdiovizualnih medijskih storitev ali programskih vsebin s strani fizičnih ali pravnih oseb, katerih dejavnost je proizvodnja ali promet z zdravili ali izvajanje zdravstvenih storitev, promovira zdravila, ki se predpisujejo in izdajajo le na recept, oziroma če promovira zdravstvene storitve (drugi odstavek 25. člena);
12. v nasprotju s 26. členom tega zakona razširja oziroma ponuja programske vsebine, ki vsebujejo promocijsko umeščanje izdelkov;
13. predvaja televizijsko oglaševanje ali televizijsko prodajo v nasprotju s 27. ali 28. členom tega zakona;
14. prekine televizijsko programsko enoto s televizijskim oglaševanjem ali televizijsko prodajo v nasprotju z 29. členom tega zakona;
15. predvaja televizijsko prodajo zdravil, ki imajo dovoljenje za promet v skladu s predpisi, ki urejajo zdravila, ali predvaja televizijsko prodajo zdravstvenih storitev (prvi odstavek 30. člena);
16. predvaja televizijsko prodajo tobaka in tobačnih izdelkov ali alkoholnih pijač (drugi odstavek 30. člena);
17. pri predvajanju televizijske prodaje ne spoštuje meril iz 21. člena tega zakona ali s predvajanjem televizijske prodaje ponuja mladoletnikom možnost sklepanja pogodb za nakup ali najem blaga ali storitev (prvi odstavek 31. člena);
18. v času med 18. in 23. uro v posameznem televizijskem programu predvaja TV prodajna okna (tretji odstavek 32. člena).
19. izdajatelju televizijskega programa ne omogoči pravice do kratkega poročanja v skladu z določbami 33. člena tega zakona;
20. na podlagi pridobljenih izključnih pravic prenaša dogodek iz 34. člena tega zakona na način, zaradi katerega je pomembnemu delu gledalcev na tem območju onemogočeno spremljanje tega dogodka na neplačljivem televizijskem programu (prvi odstavek 34. člena);
21. prek svojega televizijskega programa, ki ga lahko spremlja manj kot 75 odstotkov prebivalcev Republike Slovenije ali pa je za sprejemanje tega programa potrebno dodatno plačilo (plačljiva TV), prenaša dogodek iz prvega odstavka 34. člena tega zakona na podlagi izključno pridobljenih pravic (tretji odstavek 34. člena);
22. ne hrani posnetkov oziroma podatkov iz prvega do petega odstavka 40. člena tega zakona v skladu z navedenimi določbami.

(2) Z globo od 1.500 do 15.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo 500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba v državnem organu ali v samoupravni lokalni skupnosti.

(4) Z globo 250 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

#### 44. člen

- (1) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:
1. v svoji avdiovizualni medijski storitvi ne omogoči enostavnega, neposrednega in stalnega dostopa do podatkov (impresum) v skladu s prvim odstavkom 7. člena tega zakona;
  2. v primerih, ko njena avdiovizualna medijska storitev vsebuje kazalo ali razvid po katalogu programskih vsebin, ta ne vsebuje navedbe, kje se nahaja impresum (drugi odstavek 7. člena);
  3. identifikacija njegove avdiovizualne medijske storitve ne izpolnjuje pogojev iz tretjega odstavka 7. člena tega zakona;
  4. ne zagotovi stalne objave identifikacije na vidnem mestu v svojem televizijskem programu oziroma avdiovizualni medijski storitvi na zahtevo (četrti odstavek 7. člena);
  5. v svojem televizijskem programu na ustreznih mestih vsake programske vsebine ne objavi podatkov iz petega odstavka 7. člena tega zakona;
  6. v primeru objave sporeda svojega televizijskega programa na spletni strani, teletekstu ali na drugih mestih v programu ne navede tudi podatkov iz šestega odstavka 7. člena tega zakona;
  7. predvaja kinematografsko delo zunaj terminov, dogovorjenih z imetniki avtorskih pravic (drugi odstavek 8. člena);
  8. ne pošlje letnega poročila o doseženih deležih v skladu s prvim oziroma drugim odstavkom 18. člena tega zakona;
  9. ne oblikuje pravil ravnanja v skladu s prvim in drugim odstavkom 23. člena tega zakona in jih javno ne objavi (prvi odstavek 23. člena);
  10. kot pogodbeni partner naročnika oglaševalskih vsebin deluje tudi kot njegov zastopnik pri naročanju blaga in storitev (drugi odstavek 31. člena);
  11. prek televizijskega programa, namenjenega izključno oglaševanju in televizijski prodaji, in prek televizijskega programa, namenjenega izključno samooglaševanju, razširja običajne programske vsebine, kot so poročila in druge informativne vsebine, športni dogodki, filmi, dokumentarni filmi ali druge podobne programske vsebine (peti odstavek 31. člena).

(2) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo 300 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba v državnem organu ali v samoupravni lokalni skupnosti.

(4) Z globo 150 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

#### 45. člen

- (1) Z globo od 500 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:
1. pri ponujanju svoje avdiovizualne medijske storitve na zahtevo, ki je plačljiva, ne zagotovi takšne razčlenitve računa, da so za posamezno obračunsko obdobje razvidna naročila in plačila posamezne storitve, vključno z zneskom, datumom in časom nakupa, ogleda ali poslušanja (peti odstavek 15. člena);

2. razčlenitve računa iz petega odstavka 15. člena tega zakona ne pošlje naročnikom v skladu s šestim odstavkom 15. člena tega zakona;
3. kopije pravil ravnanja ne pošlje pristojnemu ministrstvu in agenciji v 15 dneh od njihovega sprejetja ali jih v enakem roku ne obvesti o vsaki njihovi spremembi (tretji odstavek 23. člena);
4. agenciji ne priglasi svoje storitve, njene spremembe ali prenehanja (prvi odstavek 36. člena);
5. v obvestilu iz prvega odstavka 36. člena tega zakona ne navede podatkov iz drugega odstavka 36. člena tega zakona;
6. agenciji ne sporoči spremembe podatkov iz drugega odstavka 36. člena tega zakona v 30 dneh od nastanka spremembe (tretji odstavek 36. člena);
7. v primeru tehnične okvare, zaradi katere ni shranila določenega dela predvajane zvočne ali avdiovizualne vsebine, v treh dneh od nastanka okvare pisno ne obvesti agencije o okvari in obsegu neposnete predvajane ali ponujene programske vsebine (šesti odstavek 40. člena);
8. agenciji ne pošlje resničnih in popolnih podatkov iz prvega odstavka 41. člena tega zakona;
9. agenciji ne omogoči neomejenega dostopa do programskih vsebin in storitev v skladu z drugim odstavkom 41. člena tega zakona;
10. agenciji ne pošlje ali da na voljo podatkov ter programskih vsebin in storitev v obsegu in v roku, določenem v pisni zahtevi agencije (tretji odstavek 41. člena);
11. agenciji ne pošlje posnetkov programskih vsebin oziroma podatkov, za katere velja obveznost hrambe po 40. členu tega zakona (peti odstavek 41. člena).

(2) Z globo od 500 do 2.500 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo 150 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba v državnem organu ali v samoupravni lokalni skupnosti.

(4) Z globo 100 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

#### **46. člen**

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

---

**Zakon o avdiovizualnih medijskih storitvah – ZAvMS (Uradni list RS, št. [87/11](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:**

»Enajsto poglavje

#### **PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE**

#### **47. člen**

(1) Postopki upravnega in inšpekcijskega nadzora nad spoštovanjem določb Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 36/08 – ZPOmK-1 in 77/10 – ZSFCJA), ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona in do njegove uveljavitve niso bili končani, se končajo po predpisih, ki so veljali do uveljavitve tega zakona.

(2) Postopki v zvezi z nadzorom nad izvajanjem programskih zahtev in omejitev iz Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 36/08 – ZPOmK-1 in 77/10 – ZSFCJA), ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona in do njegove uveljavitve niso bili končani, se končajo po predpisih, ki so veljali do uveljavitve tega zakona.

#### 48. člen

(1) Agencija sprejme splošne akte iz 14., 26., 36. in 42. člena tega zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

(2) Vlada sprejme uredbo iz 41. člena tega zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

(3) Minister, pristojen za zdravje, objavi prehranske smernice iz tretjega odstavka 23. člena tega zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

(4) Ponudniki morajo sprejeti pravila ravnanja iz 23. člena tega zakona najkasneje v šestih mesecih po objavi prehranskih smernic iz prejšnjega odstavka.

#### 49. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona ostanejo v veljavi naslednji podzakonski akti, sprejeti na podlagi Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 36/08 – ZPOmK-1 in 77/10 – ZSFCJA), kolikor njihove določbe niso v nasprotju z določbami tega zakona:

1. Uredba o načinu in kriterijih za oblikovanje seznama najpomembnejših dogodkov (Uradni list RS, št. 105/01);
2. Sklep o določitvi seznama najpomembnejših dogodkov (Uradni list RS, št. 18/03).

#### 50. člen

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati določbe 11., 69., 70., 71., 72., 73., 75., 84. člena, razen osmega odstavka, 88., 89., 90., 91., prvega odstavka 92. člena in 96. člena Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 36/08 – ZPOmK-1 in 77/10 – ZSFCJA).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona se za ponudnike oziroma za avdiovizualne medijske storitve prenehajo uporabljati določbe 23., 24., 46., 47., 48., 49., 52., 53., 54. in 55. člena Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 36/08 – ZPOmK-1 in 77/10 – ZSFCJA).

(3) Z dnem uveljavitve tega zakona se za izdajatelje televizijskih programov oziroma za televizijske programe prenehajo uporabljati določbe 65., 74., 93., 94., 95., 97., 98. in 109. člena Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 36/08 – ZPOmK-1 in 77/10 – ZSFCJA).

(4) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

---

**Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o avdiovizualnih medijskih storitvah – ZAvMS-A (Uradni list RS, št. [84/15](#)) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:**

»PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

30. člen

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Uredba o načinu in kriterijih za oblikovanje seznama najpomembnejših dogodkov (Uradni list RS, št. 105/01 in 87/11 – ZAvMS).

(2) Vlada na predlog Sveta za radiodifuzijo sprejme seznam iz prvega odstavka 34.a člena zakona v roku šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

(3) Agencija v soglasju z ministrstvom, pristojnim za kulturo, sprejme splošni akt iz četrtega odstavka 35.a člena zakona v roku enega leta od uveljavitve tega zakona.

31. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.